

hvad der maaske ellers kunde være ønskeligt nok, men som ganske vist meget let kunde være blevet til Gift. Det er gaaet saa forsigtig frem, jeg tør næsten sige, som Katten om den varme Grød, idet det har overladt til Kommunerne selv at bestemme, om de ville have den personlige Kommuneskat lignet efter Reglerne om Stats-Indkomstskatten og kun har taget det ganske naturlige Forbehold, at i hvert Fald Amtsraadet, som da endelig ogsaa vælges af Befolkningen, skal godkende de Principper, hvorefter Sogneraadet sætter Folk i Skat. Det er noget, som dog anvendes ret almindelig, og jeg tror ikke, at Sogneraadene paa disse Steder føle deres Magt og Indflydelse begrænset derved. Men de tvinges ganske vist derigennem til at gøre sig det klart, efter hvilke Regler de sætte Folk i Skat. Det ærede Medlem for Køge (Alberti) mente, at Samvittigheden var det eneste, der skulde være det afgørende. Ja den kan saa dejlig luller i Søvn, naar de ikke skulle gøre Rede for, hvorledes Resultaterne ere fremkomne. Efter disse Vedtægter tvinges man til at klare for sig selv, hvorledes man afgør Skatteansættelserne. Det, at man, som det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) udtalte, mange Steder ikke er naaet til Fuldkommenhed med at anvende Skemaer, kan ikke bevirke, at man skal forkaste det Princip, at Sogneraadene bør vedtage Regler, som derefter approberes af det højere Kommunalraad, Amtsrådet. De ærede Medlemmer, der ville gøre dette Spørgsmaal til Gift for Loven, synes i Virkeligheden at undervurdere det store Gode, disse Love ville bringe Jordbruget. De gøre til Dels en Myg til en Elefant, og jeg kan næppe antage, at det er Kærlighed til Jordbruget, der bestemmer deres Stilling, naar Indsættelsen i Loven af denne beskedne Bestemmelse om Skattevedtægter skal være det afgørende for deres Holdning. Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds paastod, at det kan have nogen Vanskelighed for Skattens Beregning Kommunerne imellem, og jeg kan godt ligesom det ærede Medlem føle, at der muligvis kan være Vanskeligheder til Stede, men jeg kan slet ikke se, at de skulle være uovervindelige. Hvis dette dog skulde være Tilfældet, kan man jo lade § 5 gaa ud og beholde § 8 eller noget lignende som § 8, som kan værne Befolkningen mod, at den, naar man paalægger den en ny Indkomstskat, baade skal betale Indkomstskat til Staten og — thi ingen ved, hvordan Kommunalraadene ville blive sammensatte i Fremtiden — en paa det

løse og vilkaarlige fastsat Formue- og Lejlighedsskat. Det tror jeg dog er et billigt Krav. Jeg kan ikke tro andet, end at Landstinget vil betragte det som en absolut Betingelse for, at disse Love skulle gaa igennem. Da der i Grunden ikke foreligger andet til Behandling i dette Øjeblik end denne Overførelses almindelige Principper, skal jeg indskrænke mig hertil.

Finansministeren (Hørring): Det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Alberti), der aabnede Debatten i Dag, har givet en kritisk Fremstilling af dette Lovforslags Gang i det andet Ting. Jeg føler ikke nogen Trang til at følge ham i saa Henseende, men skal kun udtale, at naar det ærede Medlem havde ventet, at Landstinget, da Folketinget kunde gøre disse Lovforslag færdige paa to Maaneder, ogsaa kunde gøre det, har det ærede Medlem været sangvinsk i allerhøjeste Grad. Han har set ganske bort fra, at disse Lovforslag kunde faa en hurtig Gang gennem dette Ting, fordi der ikke her var nogen principiel Modstand imod dem, hvorimod der i det andet Ting var en saadan principiel Modstand, som skulde overvindes. Det gælder først og fremmest med Hensyn til Spørgsmaalet om at opgive Indtægter af de faste Statsskatter. Det er noget, der ikke er kommet frem i Landstinget først ved denne Lejlighed, men det er noget, som har fundet sit Udtryk flere Gange tidligere i Landstinget over for andre Forhold, at man var i allerhøjeste Grad betænkelig ved at gaa til en saadan Foranstaltning. Disse Betænkeligheder skulde altsaa først fjernes, og paa den anden Side er det lige saa givet og lige saa bekendt, at der i Landstinget var stærk Betænkelighed ved at gaa til en vedvarende Statsindkomstskat, medens man i dette Ting har stillet sig ganske modsat, idet man netop stærkt har ønsket at komme dertil. Derfor kunde der med disse Forhold for Øje ikke være nogen Tvivl om, at vilde Forslagene faa en let og hurtig Gang gennem dette Ting, vilde de til Gengæld faa en langsom og vanskelig Gang gennem Landstinget. For saa vidt er der ikke sket noget mærkeligt. Det ærede Medlem fremhævede ogsaa, at Landstinget vel meget nødig var gaaet til Vedtagelsen af de foreliggende Lovforslag, og det er ogsaa min Mening. Men det forekommer mig, at saa meget mere Pris skulde man sætte paa, at Landstinget dog har vedtaget Forslagene og har sendt dem herved og det i en Form — det skal jeg nu komme